

Kìa Kìa Bầy Chim Se Sẻ

Kìa, kìa, bầy chim se sẻ, chiều chim về mái hiên, chúng ghé ngủ một đêm, sáng hót rồi...bay hết!

Không ai thấy chim chết / nằm ở một chỗ nào! Sao? Con người tại sao / chết phải có mồ mả?

Chuyện con người thật lạ, Phật lại bảo Vô Thường / nghĩa là không vui, buồn, nghĩa là thôi...kệ nó!

Tôi, nhiều khi xấu hổ / cứ chọc ghẹo các Thầy: Vô Thường là chữ Tây / Vô Thường là chữ Phạn?

Thầy Mãn Giác nói chán...cái Trần Vấn Lệ này...nói chuyện như người say...trong khi Thầy rất tỉnh!

Chùa Việt Nam, tôi đến / nay Thầy chẳng còn đâu / Thầy được thờ trên lầu...mà cái hình lộng kiếng!

Tôi nhìn bầy sẻ liệng / trên mái cổng Tam Quan / nước mắt tôi hai hàng / bay vào ba cánh cửa...

Gặp gỡ nhau một thuở / rồi xa nhau Thiên Thu! Sân Chùa, bầy bồ câu, gù gù...cũng bay hết!

*

Tôi, sao? Tôi không biết / mình hay hỏi tào lao / Thầy Mãn Giác hỏi nao / có nói tôi điều đó!

Tôi đến Chùa, đứng ngó / cổng Tam Quan / mà buồn! Chiều bay bay mù sương, khói nhang thơm chi lạ...

Phật trên ngôi cao cả / không biết có nghĩ gì / về bầy chim sẻ kia...chỉ ghé Chùa buổi tối?

Tây có nói ai hỏi / là Kẻ Đố Kẻ Ngụ! Bây giờ tôi đi đâu? Los Angeles bát ngát...

Ba ngàn biển sóng giạt...những cù lao bơ vơ...Sắc tức thị Vô! Vô tức thị Sắc!

Lau hai hàng nước mắt, tôi nhìn cổng Tam Quan...thấy hai chữ Việt Nam...thấy hai hàng nước mắt! (*)

Trần Vấn Lệ

(*) Chùa đầu tiên của người mình ở Mỹ là Chùa Việt Nam, đường Berendo street, Los Angeles, do Thầy Thiên Ân sáng lập, Thầy Mãn Giác tiếp theo, bây giờ ai tôi không để ý...

